

Ballai Ottó (Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet, KRE):
Látencia a pedagógiai munkában

Kulcsszavak: látencia, hatás, fraktálpedagógia

„Az, hogy az iskola – benne a tanár – milyen volt, csak jó tíz évvel az iskola elvégzése után kezd kiderülni. A tanár nem is tudja – fogalma sincs –, hogy mikor hat igazán a növendékre, egy gesztussal, egy szóval, odavetett tréfás megjegyzéssel” – írja Németh László. Arról – az eddig alig vagy nem kutatott – pedagógiai eljárásokról kívánok beszámolni, melyekkel a távlati eredmény jobbá tehető. Ezeket a pedagógiai eljárásokat a gyakorlatból származtatom. Úgy gondolom, hogy a megfelelő hatás kialakításának vizsgálata egyben egyfajta fraktálpedagógiai attitűd is, hiszen a rész magában hordozza az egészre jellemző tulajdonságokat. Annak mikéntjét vizsgálom, mit tehet a pedagógus, mit tehet az igazgató azért, hogy mindent kihozzon a reá bízott növendékből, tanulókból, kollégájából. Számomra a legjobb útmutatást Goethe írta, ezen néhány sorát amúgy egyfajta szellemi iránytűként alkalmazom saját munkámra: „Ha egy embert olyannak veszünk, mint amilyen, tulajdonképpen rosszabbá tesszük. De ha olyannak vesszük őt, amilyennek lennie kell, akkor azzá tesszük őt, amivé lehetne.” Az elvárásoknak ugyanis valóságalkító hatásuk van, mert az álmok valóra válnak, válhatnak megfelelő pedagógiai eljárásokkal. Pedagógusként, igazgatóként, óraadó egyetemi oktatóként, egy iskolafenntartó szervezet szakmai vezetőjeként jelentős tapasztalatokat szereztem, s előadásom ezen tapasztalatok esszenciáját kívánja bemutatni. Ezek közül most a legkisebb pedagógiai hatás elvét említem, amelyet kiemelkedően fontosnak tartok a későbbi eredmények elérésére.